

DE FOKKERIJ VAN SPREEUWKOPEENDEN, INCLUSIEF DE KROMBEKKEN

door S. Bottema, Norgerweg 129, 9494 PB Yde.

Na de Noordshows van 1985 en 1986 kunnen we de balans opmaken van de stand van zaken in de fokkerij van Spreeuwkopeenden, al of niet voorzien van een kromme snavel. De Noordshow van januari 1985 gaf een samenraapsel van eenden onder de bovengenoemde noemer te zien. Daarvan vielen de inzendingen van Visser uit Barneveld, Wijbenga uit de Westerein en Boerma uit Kloosterburen binnen de rasomschrijving. De eerste twee inzenders showden materiaal gefokt uit de zuivere stam van Deelstra. Deze dieren toonden nog wel de raszuiverheid, maar hun conditie liet veelal te wensen over. Vooral de woerden waren conditioneel matig en de overjarige dieren niet uitgeruid. Woerden, die in januari niet uitgeruid zijn, kunnen nauwelijks een goede beoordeling verwachten. Het materiaal, dat Boerma ingezonden had, stak hier duidelijk bij af. Het was over de hele linie zeker onzuiverder, maar had een zeer goede conditie. Daarnaast waren er echter enkele zeer fraaie dieren bij met veelbelovende snavels. Dat de predikaten van Boerma' s inzending over het algemeen niet opvallend hoger waren dan die van de andere inzenders en dat binnen Boerma' s inzending enkele dieren te laag gehonoreerd waren, was te wijten aan de keurmeester.

Boerma' s aanpak, het verzamelen van een ruime groep eenden, die één of meer eigenschappen van het ras vertoonden en conditioneel goed waren om daarmee verder te fokken, is ongetwijfeld een goede greep geweest.

Op de Noordshow van 1986 bleek, dat Boerma de langste adem had. Hij was de enige, die een ruime collectie showde. Alle anderen lieten verstek gaan. Men kan zich afvragen, of de nieuwe standaarden, het fokken van zowel de traditionele Spreeuwkop, al of niet met kromme snavel, naast dieren van verschillende kleun (i.c. wild of donker wild), in deze groep erg praktisch is. Terecht is, dat de fokker uit Kloosterburen zijn energie beloond zag met de prijs voor de beste inzending op het gebied van de tamme watervogels. De keurmeester bleek ruim van opvatting. Een exemplaar met een behoorlijke snavel in gewone wildkleur, maar met een knevelstreep als in de Rouaaneend, kreeg toch nog een goed predikaat. Daar staken twee Spreeuwkopeenden, die het ras goed vertegenwoordigden, met slechts een G wat schril tegen af, maar dit kwam voornamelijk door het ontbreken van een teennagel, een euvel dat bij vrijzwemmende dieren niet onverklaarbaar is. Een belangrijk punt is, dat de dieren, in tegenstelling tot de "zuivere" Spreeuwkopeenden, behoorlijk groot waren. Op oude foto's komt vooral het langgerekte model, lang ten opzichte van de vrij kleine kop, steeds naar voren. De goede conditie staat er borg voor, dat in ruime mate nafok gewaarborgd is.

Het is te hopen, dat de belangstelling voor het enige originele Nederlandse ras groter wordt. Door veel te fokken zullen ongetwijfeld homogene groepen in de toekomst opgebouwd kunnen worden. Tot nu toe vinden de weinige fokkers weinig aftrek voor hun producten.

Wyske Bottema met één van E.J.Boerma's fraaiste fokprodukten. Foto:S.Bottema

Spreeuwkopeend van E.J. Boerma Foto:S.Bottema